

for this — ways to promote and develop an organization online for free and effectively. But to do this, university staff should interact with the “curators” of the networks and take an active part in communication, and the team, as already mentioned, must have a strong marketing strategy.

The justification of this topic should not be limited to only theoretical conclusions. A practical analysis of existing pages, their reach and interest from future applicants provides more interesting facts. However, the strategy of university promotion in social networks is a comprehensive approach to defining this direction. Every educational institution in Ukraine is unique, with its own history and traditions. This long-standing atmosphere cannot be squeezed into a unified format offered by professional SMM specialists. Immersion in the specifics of the university, emphasizing its peculiarities and highlighting topical issues becomes a priority task.

Л. Гетьман

ДО ПИТАННЯ ПРО НАПРЯМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ

L. Hetman

TO THE QUESTION ABOUT DIRECTIONS OF INNOVATIVE DEVELOPMENT OF SOCIOCULTURAL SPHERE

Стрімкий розвиток соціально-культурної сфери (далі — СКФ) є характерною ознакою суспільного життя і супроводжується поширенням послуг, спрямованих на задоволення соціальних потреб людини, вдосконалення її інтелектуальних та фізичних можливостей. Структура надання соціальних послуг населенню стає складною і все більше тяжіє до наукомістких видів, які здатні підтримувати гуманізацію економічного життя, соціальну стабільність та підвищення якості життя.

Проблеми впровадження інновацій слід розглядати на макро- та мікрорівнях, тобто в контексті державної інноваційної політики з усіма важелями впливу на інноваційні процеси, і на прикладі організації з певними особливостями її функціонування (залежно від сфери або галузі, кадрової структури, притаманної корпоративної культури). При цьому слід враховувати і загальносвітові сучасні техніко-технологічні тенденції та процеси глобального характеру, що зараз наявні.

Розвиток СКФ зумовлює зниження частини матеріального виробництва (у високорозвинених країнах) у загальній структурі суспільного виробництва та базується на змінах типів залучених до виробництва ресурсів, трансформаціях людського капіталу, модифікації традиційної соціальної структури, на інноваційному типі економічного зростання. Однак реалізація нововведень ускладнена наявними об'єктивними причинами, а саме: відсутність системності та організаційно зумовлених зв'язків між суб'єктами, що пропонують населенню різноманітні соціально-культурні послуги; недостатньо розвинута матеріально-технічна база виробників послуги; недосконала інституційна складова. Усе це зумовлює необхідність застосування інноваційного підходу до розвитку СКФ, у тому числі вдосконалення організаційного механізму управління інноваціями.

Цей процес має бути багатовекторним і мати такі складові:

1. Створення гнучкої інноваційної інфраструктури для акумулювання принципово нових технічних засобів та технологій.

2. Розширення прав фінансово-кредитних організацій у частині фінансування інновацій, лібералізація процедур надання позик, податкових та амортизаційних пільг. Розвиток у цьому напрямі є невід'ємною складовою поширення інноваційних процесів у СКФ, оскільки будь-яке нововведення є, як правило, капіталомістким та відбувається на фоні підвищених ризиків. Доступність фінансування стане сигналом для суб'єктів економіки для стрімкого розвитку та впровадження інновацій.
3. Підготовка й освоєння спеціалізованих програм та проєктів з інновацій у соціальної сфері. Хоча здебільшого саме ці процеси можуть бути здійснені за допомогою держави в частині інституціонального та організаційного сприяння.
4. Збільшення на ринку освітніх послуг пропозиції щодо підготовки кваліфікованих фахівців з управління саме в СКФ. В організаціях інноваційна діяльність здійснюється доволі повільно, оскільки навіть наявність інновації не завжди співпадає зі ступенем готовності персоналу, його професіоналізмом та активністю.

Отже, удосконалення моделі інноваційного розвитку соціально-культурної сфери можливе за: утворення сприятливих економічних, організаційних і правових умов для розвитку малого інноваційного підприємництва, венчурних підприємств, зайнятих створенням, акумулюванням та комерціалізацією науково-технічних нововведень; забезпечення захисту прав на результати інтелектуальної праці через формування відповідного законодавства та дієвого механізму його реалізації; наявності і постійного підвищення соціальних стандартів (на різних рівнях, у тому числі і на міжнародному), метрології та сертифікації новацій.

3. Остропольська

ВПЛИВ ГУМАНІТАРНИХ ЧИННИКІВ НА ПРОЦЕСИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ У СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОМУ СЕРЕДОВИЩІ УКРАЇНИ

Z. Ostropolska

THE INFLUENCE OF HUMANITARIAN FACTORS ON THE PROCESSES OF IMPLEMENTATION OF INNOVATIONS IN THE SOCIO-ECONOMIC ENVIRONMENT OF UKRAINE

Сучасний стан економіки України потребує певних дій та вироблення стратегії подальшого розвитку на основі моделі, яка враховує характеристики та особливості соціально-економічного й соціокультурного середовища. Сьогодні у світі склалися певні тенденції, що є визначальними для розвитку будь-якої економіки, в основу яких покладено фактори гуманітарного характеру, тобто відбуваються трансформаційні зміни в економічному укладі, відбувається поступовий перехід до гуманітарної економіки або економіки знань. Визначальними векторами зростання гуманітарної економіки стали високоінтелектуальні галузі і новітні типи виробництва, що базуються на інтелекті як на основному виробничому ресурсі новітнього технологічного укладу. Проблеми впровадження та розвитку інновацій набувають усе більшого значення, особливо в тих країнах, де досі збереглися традиційні підходи та методи не тільки щодо організації виробництва, функціонування певних галузей економіки, а й в цілому інноваційна політика країни знаходиться на стадії формування та потребує серйозної уваги держави.